Enderrock | Enderrock | Actualitzat el 04/06/2019 a les 11:45

Buscant la millor cançó de La Trinca

Vota la teva cançó preferida del trio; els resultats es faran públics d'aquí a un mes

La Trinca

Un dels grups més emblemàtics del país, **La Trinca**, ha estat capaç de connectar a través de les seves enginyoses i divertides cançons diverses generacions de catalans. El trio format per Josep Maria Mainat, Miquel Àngel Pascual i Toni Cruz celebra aquest 2019 els 50 anys. Aquest aniversari ha fet que els tres protagonistes hagin rebut enguany guardons com la Creu de Sant Jordi i el Premi Enderrock d'Honor.

A Enderrock estem ultimant una sèrie d'accions per celebrar els 50 anys d'història de **La Trinca**, i la primera és obrir una votació popular perquè el públic pugui decidir quina és la millor cançó del trio de Canet de Mar. Des d'avui i durant tot el mes de juny ens pots fer saber a través d'aquest formulari quina és la teva cançó preferida de **La Trinca**. Els resultats d'aquesta votació popular es faran públics a la nostra web i també es publicaran a la revista Enderrock del mes de juliol, i entre tots els participants se sortejarà una subscripció d'un any a la publicació.

>> VOTA AQUÍ

La Trinca **es va formar el 1969 i és una referència ineludible a l'hora de parlar de la música a Catalunya durant els anys setanta i vuitanta. Amb una dilatada producció discogràfica - gairebé 40 discos-, ha deixat en el record referències com *Opus 10* (Edigsa, 1976), *Nou de trinca* (Ariola, 1981) i, sobretot, *Festa Major* (Edigsa, 1970), esdevingut un clàssic indispensable.** La Trinca **es va avançar al seu temps. Va rodar el seu primer videoclip el 1970 ("Tots som pops"), onze anys abans de la creació de la MTV i de l'eclosió del gènere; va**

convertir els seus recitals en espectacles teatrals i va fer el salt a la televisió, on va aconseguir l'èxit amb programes com *No passa res* (TV3) i *Tariro Tariro* (TVE) abans de convertir-se en productors intrèpids del món audiovisual. La Trinca **va ser més que un grup. Alguns els trobaven poca-soltes pel seu humor gruixut, però també hi havia sàtira, ironia i crítica social. L'alenada d'aire fresc del seu cançoner va asserenar els temps foscos de la Dictadura i de la Transició. Riure, festa major, trempera i, sobretot, moltes cançons que ja són història.**